

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2740/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.1.227/2024/9. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő útján [Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Kúria Bfv.1.II.227/2024/9. számú végzése alaptörvényellenességének a megállapítását, és a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.7380/2022/21. számú és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.30.064/2020/64. számú ítéletére kiterjedő megsemmisítését.
- [2] 1.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság a 15.B.30.064/2020/64. számú ítéletével az indítványozót mint terheltet folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *b*) pont *bc*) alpont, (5) bekezdés *b*) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 1 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 500 napi tétel – napi tételenként 2.500 forint, összesen 1 250 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a terhelt a kiszabott szabadságvesztésből – a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyidejűleg a terhelt előzetes mentesítésben részesítette.
- [3] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 23.Bf.7380/2022/21. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelt terhén megállapított vagyon elleni bűncselekményt a Btk.

376. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés *a)* pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetének minősítette, míg egyebekben – a járulékos kérdésekre vonatkozó rendelkezések megváltoztatása mellett – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [4] A védő által előterjesztett felülvizsgálati indítvány folytán eljáró Kúria a Bfv.II.1.227/2024/9. számú végzésével az elsőfokú és a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
- [5] A Kúria döntésében megállapította, hogy az indítványozó mint terhelt 2007-től a [...] Bizottság elnöke volt, az Alapszabály IV. fejezet 21. § *g)* pontja alapján önálló aláírási és utalványozási jogkört gyakorolt. Munkaköri leírása szerint elnöki feladatkörében többek között képviselte a szervezetet, önállóan gyakorolt aláírási és utalványozási jogkört.
- [6] A Kúria döntésének elvi tartalmaként azt emelte ki, hogy „elköveti a hűtlen kezelés büntetését a terhelt, aki az általa képviselt szervezet részére teljesített pénzügyi támogatás után az érdekkörébe tartozó, arra nem jogosult jogi személyek részére rendelkezik közvetítői jutalék kifizetése iránt, valamint meghamisított tartalmú magánokiratnak az általa képviselt szervezet könyvelésébe történő becsatolásával kreál valótlan jogcímet ahhoz, hogy a szervezet vagyona terhére indokolatlan kifizetést teljesítsen az érdekkörébe tartozó jogi személy részére.”
- [7] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (2) bekezdését, VIII. cikk (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 15. cikk (1)-(2) bekezdését, 28. cikkét és 39. cikkét.
- [8] Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdésének és VIII. cikk (2) bekezdésének a sérelmét azért állította, mert a büntetőügyben érintett civil szervezet az egyesülési jog alapján létrehozott szervezet, amelynek az alapszabályban feljogosított szervei az ott meghatározottak szerint belső jogi normákat alkothatnak, amelyek a közösség tagjai számára kötelező jogi normának minősülnek. Az indítványozó érvelése szerint a normaalkotó szándéka és célja határt szab a bírói jogértelmezésnek: a „jelen ügyben azonban a bíróságok a jogi norma megalkotója szándékával és céljával ellentétesen értelmezték az elnökségi határozat valós célját, és ennek okán foglaltak úgy állást, hogy sértettnek nyilvánították a szervezetet úgy, hogy maga a szervezet soha nem tartotta magát sértettnek, mivel a határozatának megfelelően általa és számos ellenőrző szerv – köztük illetékes minisztériumok és az Állami Számvevőszék – által megvizsgált és jogszerűnek minősítve jóváhagyott panaszosi cselekményt minősítettek a bíróságok bűncselekménynek!” Az indítványozó ezzel összefüggésben állította az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének a sérelmét is.
- [9] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok azért sértették meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mert nem adtak helyt a bizonyítási indítványainak. Így könyvvizsgáló szakértői

vélemény beszerzésével nem bizonyíthatta, hogy nem okozott vagyoni hátrányt. E körben kifogásolta, hogy a bíróságok nem hallgatták meg tanúként az érintett szervezet azon vezető tisztségviselőit, akik tanúsítani tudják, hogy nem szegte meg a vagyonkezelésből fakadó kötelezettségeit, és cselekedeteit mindenben elfogadott beszámolás mellett valósította meg.

- [10] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét azzal összefüggésben állította, hogy álláspontja szerint a bíróságok a Btk. 4. § (1) bekezdését annak céljával ellentétben vették figyelembe, mert az indítványozó cselekménye nem veszélyes a társadalomra, és nem sértette az eljárás állítólagos sértettjének, vagy másnak a jogait.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [12] 2.1. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy a határidőben érkezett indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésén alapuló törvényi feltételeinek nem tesz eleget.
- [13] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [14] Az indítvány ugyanakkor e törvényi feltételeknek nem felel meg, mert az indítványozó szerint sérülni vélt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben előadott kifogások alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem alapoznak meg. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az indítvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság utal arra is, hogy az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése, I. cikk (2) bekezdése, 15. cikk (1)–(2) bekezdése, 28. cikke és 39. cikke nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, így e cikkekre alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozónak nincs lehetősége {lásd például: 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [16] Az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadott kifogások alapján pedig az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi,

és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg; azok irányát, a ténymegállapítást, a vonatkozó jogszabályok értelmezését kifogásolva. Az indítványozó kifogásai így valójában a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [17] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.
- [18] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó semmilyen konkrét – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény egyik sérülni vélt rendelkezése vonatkozásában sem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [19] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b* és *e* pontjaiban foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró